

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Effusio cordis generalis pro peccatis remittendis, excitans & humilians
spiritum vehementer ad compunctionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

PHARETRÆ DIVINI AMORIS

seu Affectiuæ Vitæ, Liber Primus.

VARIIS ORATIONIBVS, IGNITISQVE AS-
pirationibus ad Deum, Deiparæ Virginem Mariam, ceterosq; Sau-
ctos, exercitijs item diuersis, partim hæcenus nunquam typis ex-
cusis, refertissimus: quem librum ob varietatem oratio-
num & exercitiorum in partes quinque secimus.

Pars I, complectens in se effusiones cordis, orationes aspirationesque
 varias pro expiatione peccatorum.

Effusio cordis generalis pro peccatis remittendis, excitans & humilians spiritum vehemen-
ter ad compunctionem.

Mnipotens, æterne, benignissime, misericordissimè, Domine Iesu
 Christe, creator & redemptor animæ meæ: Ecce ego sum ille nequissi-
 mus, impiissimus & vilissimus peccator, totus abominabilis atque
 contemptibilis, totus nefandus atque miserimus, omni bruto vi-
 lior ac deterior effectus, qui tam enormiter, tam frequenter, tam au-
 dacter, tam impudenter tuam infinitam Maiestatem atque præsen-
 tiam inhonoravi, tuam sanctitatem offendi, tuam bonitatem, charitatem, pietatē
 & longanimitatem contempsi, tua præcepta transgressus sum, tua consilia spreui,
 tuis donis abusus sum, tuis beneficijs ingratus fui, tuum dulcissimum iugum
 abieci, à te Deo meo, Deo totius salutis meæ cor meum auerti & recessi, & in serui-
 tutem diaboli pro vili & momentanea delectatione me captiuum tradidi, membra
 mea, sensus meos, vires animæ meæ, tempus & alia dona, quæ mihi dedisti, quibus
 si te honorassem, æternam mihi felicitatem concessisses, inimico tuo seruiens, ad
 contumeliam tuam turpiter expendi & miserabiliter sum abusus: vt aded etiam
 tibi iam ad seruiendum, deficientibus viribus, dominantibus vitijs, dilapso tem-
 pore, inutilis factus sim.

O Saluator pijsime, tu scis quot mala commisi, quot bona omisi, & quot pro-
 pter ea etiam multa mala peccando incidi. (*Quisquis hoc exercitio vsus fuerit, grauio-*
ra sua peccata hic in genere ad memoriam reuocare poterit, pro excitanda deuotione &
cordis compunctione) Insuper non suffecerunt mihi infelicitissimo peccatori propria
 peccata, sed super ea & aliena multa accumulauit. Heu mi Domine quot homines
 seduxi, quot meo peruerso viuendi genere scandalizauit, quoties malum consului,
 occasionemq; peccandi alijs innocentibus dedi, adiuui & induxi in immania flagitia
 & peccata? Heu quomodo nomen tuum vbiq; per me blasphematum est? Heu
 me quot animas, tuis vehementissimis doloribus & angustijs amarissimæ passio-
 nis redemptas, præcioso tuo sanguine & morte innocentissima viuificatas, ego cõ-
 culcaui, interemi ac iugulaui? Propter hæc indignum planè me iudico, vt oculos
 meos ad te leuem, gratiamq; tuam mihi impertias (*Hic tunde peccus tuam cum pu-*
blicano, & dic ex intimo cordis tui. Domine propitius esto mihi peccatori, & quicquid
magis tibi possit tuipsius parere contemptum, assume) O Deus iudex æternæ gloriæ ac
 metueg-

metuende, verè ego sum pessimus ille latro, qui toties peccando & alios scandalizando propriam animam, aliorumq; animas tam pulchras, tam nobiles à te conditas, ad tuam imaginem factas, tanta charitate redemptas, fœdavi, & eas tibi creatori ac saluatori suo abstuli, occidi, & dæmonibus tradidi: sicq; passionis & sanguinis tui fructum (quantum in me fuit) euacuavi. Heu me miserum clementissime Pater, qui tanta mala feci, factus aded turpis, odibilis & facinorosus. Domine Deus confundor & erubescor leuare faciem meam ad te, quantum iniquitates meæ multiplicatæ sunt, supergressæq; sunt caput meum, & sicut onus graue grauata sunt super me. Delicta mea creuerunt vsq; ad cœlum, & multiplicatæ sunt sicut arena, quæ est in littore maris. Ultra omnes peccatores, ego miser & miserabilis te offendi, factus quasi spuma totius iniquitatis, & omnium peccatorum peripsema. Heu cur inter peccatores primum locum mihi elegi, aded vt alij peccatores mihi comparati, etiam iustificentur: quippe cui tot dona, tot adiutoria, tot beneficia, largitus es, & plura dare paratus fuisti, quibus à peccatis me continere vel resurgere potuissem. Et tamè his omnibus neglectis, sprete benignitate tua, qua me tam longanimitè ad pœnitentiam expectasti, excitasti, prouocasti & tandem misericorditer attraxisti, post tam multa & enormia peccata, post tantam offensam, cum pro reconciliatione & ademptione gratiæ tuæ indefinenter cogitare & laborare debuissem, totumq; me in holocaustum tibi offerre, totus ingratus, cor meum auerti à te, & quotidie, imò & quasi continuè negligentis meis & defectibus offendo te. In seruitio namque tuo torquens sum negligens, tardus, in deuotus, mente dispersus, à te sum auersus, cum creaturis fornicor. Quid ultra dicam? Non habeo vt vnum pro mille respondeam. Scio me grauius nimis deliquisse, & iram tuam iustè meruisse.

Verum tu clementissimus es, sed circo quæso ne in iurore tuo arguas me, neq; in ira tua corripas me, sed potius miserere mei secundum magnam misericordiam tuam, & secundum infinitam multitudinè miserationum tuarum dele iniquitates meas. Non reserues mihi peccata mea benignissime Pater in diem vindictæ, in diem mortis meæ, neq; in curia iustitiæ tuæ me castiges, sed vt in præsentia vita veniam percipere merear, nunc potius in carcere præsentis vitæ, in curia misericordiæ tuæ & liberationis, mere & seca, vt in æternum parcas, saltè vt post hæc vitam à vindicta tua sim securus. Memor quoque sis fragilitatis & nihilitatis meæ Deus, & susteates animam meam manu tua, quia ne minima quidem sufferre possim, nisi in virtute tua. Iterum rogo te clementissime Domine, & per omnes miserationes tuas obsecro, non finas animam meam de corpore meo exire, nisi prius plenè tibi reconciliatam, plenariè purgatam perfectè mundatam, tua charitate, proximi dilectione, cæterisq; virtutibus perfectè ornatam, & ab omni poenarum formidine, ab omni inferni & purgatorij terrore prorsus liberam & securam, totamq; tibi inseparabiliter adhærentem, & iugiter sine fine tecum feliciter mansuram. Sed vnde mihi hoc? Vnde tanto peccatori, tam ingrato tantum beneficium, tantum donum? Quomodo audeo hoc petere? De tua pietate id præsumo dulcissime Domine Deus meus, misericordia mea, cui perinde est à multis, vt à paucis saluare cum tota salus nostra non ex operibus nostris, sed tua gratia præcipue pendeat. Tu pro me satisfacisti. Tu vt mihi satisfactio tua subueniat, meruisti. Ego mendicus & pauper, nihil habeo quo hoc merear. Nihil habeo quod offeram tibi nisi peccatricem animam & hoc miserrimum corpus, quæ à te recepi, quæ tu bene fecisti, sed ego destruxi. Hæc tibi Domine mi offero in beneplacitum voluntatis tuæ: fac mecum sicut tibi placuerit: rege me, tene me & posside

b

posside

posside sicuti volueris. Age mecum secundum quod magis est ad gloriam & voluntatem tuam castigando vel consolando me. Hoc solum mi Domine precor, vt in omni aduersitate, in omni dolore, in omni tentatione vel consolatione cor meum perpetua charitate sit tibi coniunctum, tuae voluntati inseparabiliter unitum: vt omnia de manu tua humiliter accipiam, in omni euentu tibi semper gratias agam, & nihil extra tuam voluntatem cupiam: vt semper & omnem tribulationem superet hilaris patientia, & omnem prosperitatem excedat deuota humilitas.

In remissionem autem & abluionem peccatorum meorum, in suppletionem omnium defectuum & negligentiarum mearum, in gratiarum actionem & memoriam beneficiorum tuorum, offero tibi dulcissime Iesu cor tuum, benedictam incarnationem tuam, innocentissimam conuersationem, sanctissimam vitam, amarissimam passionem ac mortem tuam, & omnia quae pro salute mea assumpisti, egisti & passus es. Sed & omnia merita omnium Sanctorum tuorum sanctaeque Ecclesiae tuae, atque affectum & gratitudinem totius vniuersitatis: obsecrans te per haec omnia, & per immensam charitatem tuam, per infinitam misericordiam tuam, per charissimam genitricem tuam dulcissimam, & benignissimam virginem Mariam, per omnium Sanctorum & deuorum preces & merita, ignosce mihi sceleratissimo & vilissimo peccatori, quicquid vnquam male egi contra te, & gratiam tuam pijsimam mihi infunde, per quam de caetero me custodias ab omni peccato, liberes & praeserues ab omnibus quae tibi in me displicere possunt, vt ita tibi seruiam, ita tibi placeam, ac talis semper in oculis tuis inueniar, qualem velles iuxta vltimum & summum beneplacitum tuum, Amen.

Effusio cordis alia, seu meditatio anima, peccata & ingratitude suam coram Deo plangentis, & sui reconciliationem atque purgationem flagrantis, cum alijs id genus suspirijs, quae digna sunt etiam frequentari ab Eucharistiam sumpturis.

OMnipotens, aeternae Deus, cui soli omnis debetur honor, gloria & gratiarum actio, en ego infelix, indignus ac perfidus ille peccator, haecenus tibi rebellis & ingratus, venio ad te creatorem meum, Deum meum, redemptorem meum, misericordem iudicem & saluatorem meum, accusans me ipsum, & tibi confitens omnes abominaciones, scelera & peccata mea, quibus nomen sanctum tuum blasphemauit, praecpta tua transgressus sum, voluntatem tuam contempsi, dona & opera tua in me destruxi, animam & corpus meum pollui, vires, quibus tibi seruire debueram, peccando eneruauit, & ad seruiendum tibi me inde inutilem & infirmum feci, gratias ac munera tua in contumeliam tuam verti. ad charitatem denique & misericordiam ac beneficia tua, quibus vias meas conclusisti, hucusque frigidus atque lapideus perseueraui. Quid est mansuetissime quod instinctus tuos tam saepe contempsi, longanimitatem tuam spreui? Et non solum hanc meam, sed alias quoque innumeras animas, quas tu sanguine tuo pretioso mercatus es, pro quibus etiam redimendis tu incarnari pati, crucifigi ac mori dignatus es, ego tibi iterum abstraxi, seduxi, sedauit, & hosti tuo diabolo inimicidam in mortem tradidi.

O misericordissime atque mitissime Domine Deus meus, in huiusmodi prauitate heu nimis diu obstinatus mansi, abutens benignitate tua & omnibus donis tuis, negligens bene agendi occasiones, omnibusque modis tibi & bonis hominibus rebellis. Heu pijsime Iesu, quod modo etiam cum in honorem & beneplacitum tuum me

totum